Europa-Parlamentet
2019-2024

Budgetkontroludvalget

2023/2045(INI)

25.9.2023

UDKAST TIL BETÆNKNING

om beskyttelsen af Den Europæiske Unions finansielle interesser – bekæmpelse af svig – årsrapport 2022
(2023/2045(INI))

Budgetkontroludvalget

Ordfører: Maria Grapini

PR_INI

INDHOLD

Side

FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING 3

FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING

om beskyttelsen af Den Europæiske Unions finansielle interesser – bekæmpelse af svig – årsrapport 2022
(2023/2045(INI))

Europa-Parlamentet,

– der henviser til artikel 310, stk. 6, og artikel 325, stk. 5, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF),

– der henviser til Kommissionens rapport af 27. juli 2023 med titlen "34. årsrapport om beskyttelse af Den Europæiske Unions finansielle interesser – Bekæmpelse af svig – 2022" (COM(2023)0464) (BFI-rapport 2022),

– der henviser til årsberetningen for 2022[1] fra Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) og årsberetningen for 2022 fra OLAF-overvågningsudvalget[2],

– der henviser til årsrapport 2022 fra Den Europæiske Anklagemyndighed (EPPO) offentliggjort den 1. marts 2022,

– der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2020/2092 af 16. december 2020 om en generel ordning med konditionalitet til beskyttelse af Unionens budget (forordningen om konditionalitet)[3],

– der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1060 af 24. juni 2021 om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond Plus, Samhørighedsfonden, Fonden for Retfærdig Omstilling og Den Europæiske Hav-, Fiskeri- og Akvakulturfond og om finansielle regler for nævnte fonde og for Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden, Fonden for Intern Sikkerhed og instrumentet for finansiel støtte til grænseforvaltning og visumpolitik[4] (forordningen om fælles bestemmelser),

– der henviser til Kommissionens forslag af 16. maj 2022 til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget (Finansforordningen (omarbejdning)) (COM(2022)0223),

– der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1371 af 5. juli 2017 om strafferetlig bekæmpelse af svig rettet mod Den Europæiske Unions finansielle interesser[5] (BFI-direktivet),

---

[1] OLAF: Treogtyvende rapport fra Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig, 1. januar til 31. december 2022, 2022.
[2] OLAF-Overvågningsudvalgets aktivitetsrapport – 2022, EUT C 225 af 27.6.2023, s. 1.
[3] EUT L 433 I af 22.12.2020, s. 1.
[4] EUT L 231 af 30.6.2021, s. 159.
[5] EUT L 198 af 28.7.2017, s. 29.

– der henviser til Kommissionens rapport af 16. september 2022 til Europa-Parlamentet og Rådet med titlen "Anden rapport om gennemførelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1371 af 5. juli 2017 om strafferetlig bekæmpelse af svig rettet mod Den Europæiske Unions finansielle interesser (COM(2022)0466).

– der henviser til Kommissionens meddelelse af 13. juli 2022 med titlen "Rapport om retsstatssituationen 2022" (COM(2022)0500),

– der henviser til studiet med titlen "Strengthening the fight against organised crime: Assessing the legislative framework" (Styrkelse af bekæmpelsen af organiseret kriminalitet: Vurdering af den lovgivningsmæssige ramme), der blev offentliggjort i december 2022[6],

– der henviser til rapporten med titlen "Assessing the threats to the NextGenerationEU (NGEU) Fund – A Joint Europol-OLAF Report" (Vurdering af truslerne mod NextGenerationEU-fonden (NGEU – En fælles rapport fra OLAF og Europol)), der blev offentliggjort den 6. juni 2023,

– der henviser til Den Europæiske Ombudsmands "Closing note on the Strategic Initiative concerning the transparency and accountability of the Recovery and Resilience Facility" (Afsluttende notat om det strategiske initiativ vedrørende genopretnings- og resiliensfacilitetens gennemsigtighed og ansvarlighed) af 12. september 2023 i forbindelse med sag SI/6/2021/PVV, der blev indledt den 24. februar 2022,

– der henviser til Revisionsrettens analyse nr. 04/2023 af 6. juli 2023 med titlen "Digitalisering af forvaltningen af EU-midler",

– der henviser til Revisionsrettens særberetning nr. 06/2023 af 13. marts 2023 med titlen "Interessekonflikter i forbindelse med EU's samhørigheds- og landbrugsudgifter – Forebyggelsesrammen er på plads, men foranstaltningerne vedrørende gennemsigtighed og opdagelse er mangelfulde",

– der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 2021/785 af 29. april 2021 om oprettelse af EU-programmet for bekæmpelse af svig og om ophævelse af forordning (EU) nr. 250/2014[7],

– der henviser til sin beslutning af 23. november 2021 med henstillinger til Kommissionen om digitalisering af den europæiske rapportering, overvågning og revision[8],

– der henviser til sin beslutning af 19. januar 2023 om beskyttelse af Den Europæiske Unions finansielle interesser – bekæmpelse af svig – årsberetning 2021[9],

– der henviser til forretningsordenens artikel 54,

---

[6] Europa-Kommissionen, Generaldirektoratet for Migration og Indre Anliggender, Blondes, E., Disley, E., Hulme, S. et al., Studiet "Strengthening the fight against Organized crime – Assessing the legislative framework", Den Europæiske Unions Publikationskontor, 2022.
[7] EUT L 172 af 17.5.2021, s. 110.
[8] EUT C 224 af 8.6 2022 s. 11.
[9] Vedtagne tekster, P9_TA(2023)0018.

– der henviser til betænkning fra Budgetkontroludvalget (A9-0000/2023),

A. der henviser til, at Kommissionen i overensstemmelse med forpligtelsen i artikel 325, stk. 5, i TEUF hvert år i samarbejde med EU-medlemsstaterne aflægger rapport for Europa-Parlamentet og for Rådet om de foranstaltninger, der er truffet for at gennemføre artiklen (den såkaldte BFI-rapport);

B. der henviser til, at forsvarlig forvaltning af offentlige udgifter og beskyttelsen af EU's finansielle interesser bør være centrale elementer i EU's politik med henblik på at øge borgernes tillid ved at sikre, at skatteydernes penge bruges korrekt og effektivt;

C. der henviser til, at rapporten er baseret på oplysninger fra medlemsstaterne, herunder data om uregelmæssigheder og svig, der er afdækket;

D. der henviser til, at antallet af afdækkede og indberettede svigagtige uregelmæssigheder viser resultaterne af medlemsstaternes bestræbelser på at bekæmpe svig og andre ulovlige aktiviteter og bør ikke fortolkes som en indikation af omfanget af svig i medlemsstaterne;

E. der henviser til, at der er forskellige niveauer og aktører involveret i beskyttelsen af EU-budgettet gennem forebyggelse (afbrydelse og suspension af betalinger), afdækning, finansielle korrektioner og inddrivelse af uretmæssigt udbetalte beløb;

F. der henviser til, at systemet for tidlig opdagelse og udelukkelse beskytter EU-budgettet mod risici for insolvens, forsømmelighed, svig eller uregelmæssigheder begået af private aktører;

G. der henviser til, at konditionalitetsmekanismen vedrørende retsstatsprincippet gør det muligt at træffe foranstaltninger i tilfælde af overtrædelser af retsstatsprincippet, der påvirker eller i alvorlig grad risikerer at påvirke den forsvarlige økonomiske forvaltning af EU-budgettet eller EU's finansielle interesser;

H. der henviser til, at artikel 22 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/241 af 12. februar 2021 om oprettelse af genopretnings- og resiliensfaciliteten[10] (forordningen om genopretnings- og resiliensfaciliteten) indeholder bestemmelser om beskyttelse af EU's finansielle interesser;

I. der henviser til, at de forskellige digitaliseringsniveauer i medlemsstaterne skal imødegås ved at skabe mere ensartede, interoperable og sammenlignelige administrations- og rapporteringssystemer i EU, som er funktionelle og nødvendige for en solid omfattende analyse og for effektiv forebyggelse af uregelmæssigheder og bekæmpelse af svig og korruption;

J. der henviser til, at samarbejde med internationale partnere er afgørende for at beskytte EU-midler, der anvendes uden for Europa, og EU-budgettets indtægtsside;

Generelle bemærkninger

1. glæder sig over BFI-rapporten for 2022 og de deri fremlagte analyser;

[10] EUT L 57 af 18.2.2021, s. 17.

2. er enig i, at forebyggelse og afsløring af svig skal baseres på yderligere digitalisering for at øge tilgængeligheden og anvendelsen af data; påpeger, at der skal være en effektiv forvaltning af bekæmpelsen af svig og effektive resultatorienterede processer og tilstrækkeligt udstyrede strukturer for at sikre samarbejde og koordinering mellem alle delene i strukturen for bekæmpelse af svig og de relevante aktører;

3. påskønner Kommissionens bestræbelser på at foregribe offentliggørelsen af den årlige BFI-rapport, som gør det muligt at vedtage Parlamentets beslutning inden for år n + 1, og gør bemærkningerne og henstillingerne heri mere aktuelle;

4. påskønner den forbedrede overordnede sammenhæng i lovgivningen om bekæmpelse af svig i hele EU efter de foranstaltninger, der er truffet for at gennemføre EU-reglerne korrekt i de nationale systemer; bemærker, at situationen i nogle henseender stadig ikke er optimal, navnlig med hensyn til afdækning og indberetning af mistanke om svig og uregelmæssigheder og opfølgningen herpå, hvor forskellene mellem medlemsstaterne stadig er meget markante;

5. er enig med Kommissionen i, at analysen af risikoen for svig bør forbedres for at vurdere, om indberetning af et lavt niveau af svig er en følge af en faktisk lav forekomst af forseelser eller en konsekvens af svækket afdækning;

6. beklager, at de nationale myndigheder i mange medlemsstater ikke altid følger op på Kommissionens henstillinger, rapporterer udtømmende eller vedtager anerkendt god praksis rettidigt; påpeger, at i mange medlemsstater er procentdelen af uregelmæssigheder, der stadig klassificeres som mistanke om svig mange år efter, at de oprindeligt blev indberettet, ekstremt høj, selv i forbindelse med sager, der er angivet som afsluttede; mener, at sådanne situationer kan tyde på manglende passende opfølgning, utilstrækkelige eller mangelfuldt uddannede menneskelige ressourcer, kommunikationshuller eller ineffektive indberetningskanaler, svagt samarbejde og koordinering eller endog uberettiget udsættelse af omklassificering af uregelmæssigheder som svig med henblik på at tilpasse den statistiske indberetning;

7. bemærker, at antallet af tilfælde af svig og uregelmæssigheder, der er indberettet af de kompetente EU-myndigheder og nationale myndigheder – i alt 12 455 – steg en smule i 2022 i forhold til 2021; bemærker, at den berørte finansiering vedrørende disse sager i 2022 faldt til 1,77 mia. EUR (fra 3,24 EUR i 2021);

8. er klar over, at sammenligningen fra år til år af indberetningen af uregelmæssigheder ikke altid giver en pålidelig analyse af tendenser og mønstre på grund af den flerårige cyklus for gennemførelse af en lang række programmer; mener, at sammenligningen med et femårigt gennemsnit er mere egnet til at identificere realtidssituationer; påskønner i denne forbindelse, at der i BFI-rapporten for 2022 ofte henvises til resultaterne af perioden 2018-2021;

9. mener, at inddragelse af civilsamfundet og den private sektor i bestræbelserne på at bekæmpe svig vil forbedre forebyggelsen og afdækningen, og at dette indebærer støtte til fortrolige kanaler og/eller whistleblowere og undersøgende journalister, og at sidstnævnte kan være effektiv, for så vidt som der gives adgang til oplysninger om projekter, støttemodtagere og betalinger;

10. glæder sig over den fælles meddelelse fra Kommissionen og Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik af 3. maj 2023 om bekæmpelse af korruption (JOIN(2023)0012), der anerkender korruptionens alvor, idet den undergraver effektiviteten af de offentlige udgifter, det indre markeds effektivitet og bæredygtigheden af den økonomiske vækst; påpeger, at bekæmpelse af korruption er en af Unionens forpligtelser på linje med gennemsigtighed og integritet;

11. er bekymret over, at det er vanskeligt at vurdere, i hvilket omfang organiseret kriminalitet ulovligt drager fordel af EU's finanser, med særlig stor præcision; fastholder, at der er behov for en fælles tilgang til at vurdere indvirkningen af organiseret kriminalitet på EU-midler og evaluere effektiviteten af de foranstaltninger, der er truffet for at løse problemet på tværs af medlemsstaterne; opfordrer Kommissionen til hurtigt at iværksætte alle nødvendige foranstaltninger for at forfølge denne harmonisering;

12. fastholder, at den manglende effektive gennemførelse af national lovgivning i mange medlemsstater giver mulighed for organiseret kriminalitet for så vidt angår en række ulovlige grænseoverskridende aktiviteter på områder, der påvirker Unionens finansielle interesser; gentager derfor sine tidligere opfordringer til en revision af Rådets rammeafgørelse 2008/841/RIA om bekæmpelse af organiseret kriminalitet[11];

13. bemærker, at EU-strategien til bekæmpelse af organiseret kriminalitet 2021-2025[12] har til formål at fastlægge værktøjer og foranstaltninger til at ødelægge de kriminelle organisationers forretningsmodeller og -strukturer på tværs af grænserne, både online og offline; opfordrer medlemsstaterne til at bidrage til Kommissionens indsats og til at etablere regionale samarbejdsnetværk til udveksling af oplysninger om sager og strategier til bekæmpelse af svig begået af organiserede kriminelle; minder i denne forbindelse om betydningen af det foreslåede nye direktiv om inddrivelse og konfiskation af aktiver[13], hvis effektive gennemførelse vil give myndighederne bedre redskaber til at fratage organiserede kriminelle grupper finansielle midler til at udføre yderligere kriminelle aktiviteter;

14. påpeger, at EPPO i forbindelse med korruptionssager indberettede 87 efterforskede lovovertrædelser ved udgangen af 2022 (sammenlignet med 40 sager, der blev efterforsket i de første syv måneder af de operationelle aktiviteter i 2021); bemærker, at der i systemet til indberetning af uregelmæssigheder (IMS) fra 2018-2022 blev indberettet 30 tilfælde af 10 medlemsstater, 5 vedrørende landbrug, 22 vedrørende samhørighed og 3 vedrørende førtiltrædelse med en samlet finansiel virkning, der anslås til ca. 50 mio. EUR;

15. understreger endnu en gang, at korruption, navnlig korruption på højt niveau, herunder i EU-institutionerne, er en særlig alvorlig forbrydelse med grænseoverskridende potentiale, som påvirker Unionens finansielle interesser og EU's økonomi som helhed og undergraver borgernes tillid til de demokratiske institutioner i EU og i medlemsstaterne; gentager, at der i EU-institutionerne skal være en nultolerancepolitik

[11] EUT L 300 af 11.11.2008, s. 42.
[12] Kommissionens meddelelse af 14. april 2021 om en EU-strategi til bekæmpelse af organiseret kriminalitet 2021-2025 (COM(2021)0170).
[13] Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om inddrivelse og konfiskation af aktiver af 25. maj 2022 (COM(2022)0245).

over for korruption; støtter, at bekæmpelse af korruption integreres i udformningen af EU's politikker;

16. glæder sig over, at Kommissionen har medtaget et særligt afsnit om bekæmpelse af korruption i sin rapport om retsstatsprincippet med henblik på at give en dybdegående sammenlignende analyse af de fremgangsmåder, procedurer og værktøjer, som medlemsstaterne anvender i deres bekæmpelse af korruption, og for at bidrage til at vurdere, hvilke områder der er mest udsatte;

17. bemærker, at der via IMS i perioden 2018-2022 blev indberettet 375 tilfælde vedrørende interessekonflikter, som ofte opdages i miljøer, der ligner dem, hvor korrupt praksis kan forekomme; understreger, at langt størstedelen af de indberettede tilfælde af interessekonflikter er knyttet til gennemførelsen af samhørighedspolitikkerne (86% sammenlignet med 9% for landbrug og 5% for førtiltrædelse), hvilket omfatter næsten 117 mio. EUR i alt i denne periode; understreger, at de rapporterede interessekonflikter hovedsagelig peger på forbindelser mellem modtagerne af midlerne og deres kontrahenter og underkontrahenter, mens kun 7 % af tilfældene vedrører interessekonflikter i fasen for tildeling og/eller evaluering af projekter og dermed involverer medlemmer af evalueringsudvalg;

18. mener, at dette kunne være en indikator for den positive virkning og afskrækkende effekt af ændringerne af de finansielle regler, som er blevet gjort gældende for alle nationale myndigheder, der håndterer EU-midler, sammen med det forhold, at en tredjedel af sagerne blev afdækket via kilder uden for forvaltnings- og kontrolsystemet, herunder whistleblowere og undersøgende journalister, hvilket tyder på en passende grad af gennemsigtighed og tilgængelighed og bidrag fra civilsamfundet;

19. er også klar over, at den samlede forekomst af tilfælde af interessekonflikter er højere end rapporteret i IMS, hvilket fremgår af de yderligere oplysninger, som Kommissionens Generaldirektoratet for Regionalpolitik og Bypolitik og Generaldirektoratet for Beskæftigelse, Sociale Anliggender, Arbejdsmarkedsforhold og Inklusion har modtaget om tilfælde af interessekonflikter og dermed forbundne inddrivelser i forbindelse med offentlige indkøb i Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden og Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, som blev indberettet direkte fra medlemsstaterne via EU's system til forvaltning af midler. (kendt som SFC, som i 2014-2020 fremlagde yderligere 31 tilfælde vedrørende 16 programmer i 11 medlemsstater med en indvirkning på 3,4 mio. EUR);

Indtægter

20. bemærker, at i 2022 var det samlede antal svigagtige og ikke svigagtige uregelmæssigheder i forbindelse med traditionelle egne indtægter (TEI) (4 661) 7,6% højere end det femårige gennemsnit (2018-2022); noterer sig med bekymring, at de samlede beløb, der er berørt af sådanne uregelmæssigheder, som anslået og fastsat af medlemsstaterne, også steg mærkbart (med 47% og nåede op på 783 mio. EUR); fremhæver i samme forbindelse, at den samlede inddrivelsesrate i 2022 for både svigagtige og ikkesvigagtige tilfælde kun var på 48% (sammenlignet med 54% i 2021), og at tallet for svigagtige tilfælde kun var på 25%, hvilket var meget forskelligt fordelt på medlemsstaterne;

21. påpeger, at Kommissionen i 2022 for alene 19 nye afskrivningsrapporter, som seks medlemsstater havde indsendt til Kommissionen, fandt, at det på tilfredsstillende vis var blevet påvist, at traditionelle egne indtægter var gået tabt af årsager, der ikke kunne tilregnes de pågældende medlemsstater, og at de ikke var økonomisk ansvarlige for tabet, mens Kommissionen i 82 tilfælde, der beløb sig til næsten 39 mio. EUR, fandt, at medlemsstaterne ikke på tilfredsstillende vis havde påvist, at traditionelle egne indtægter var gået tabt af årsager, der ikke kunne tilregnes dem, og at de blev holdt økonomisk ansvarlige for tabet (Kommissionen vurderede 135 tilfælde til et samlet beløb af 76,8 mio. EUR i 2022); opfordrer Kommissionen til at bevare denne effektive mekanisme til revision af afskrivningssagerne med henblik på at fremme effektiviteten af de nationale myndigheders inddrivelsesforanstaltninger;

22. bemærker, at igen i 2022 var inspektioner foretaget af tjenester til bekæmpelse af svig og kontroller efter frigivelse de mest vellykkede redskaber til afdækning af henholdsvis svigagtige og ikkesvigagtige uregelmæssigheder kombineret i øget omfang med skatterevisioner og frigivelseskontroller; understreger, at smugling, ukorrekt værdi og ukorrekt klassificering og fejlbeskrivelse af varer i 2022 var de vigtigste metoder i de svigagtige tilfælde med en særlig stigning i antallet af indberettede tilfælde af cigaretsmugling;

23. bemærker, at Kina i monetære termer fortsat var det vigtigste oprindelsesland for varer, der var berørt af uregelmæssigheder, idet USA og Vietnam opnåede anden- og tredjepladsen, og at tekstiler og fodtøj var de varer, der var hårdest ramt, både med hensyn til antallet og værdien af de afdækkede og indberettede tilfælde;

24. gentager sin opfordring til at mindske momsgabet ved at håndtere manglen på ressourcer, den begrænsede digitale effektivitet i skatteforvaltningerne og de lovgivningsmæssige smuthuller, der begrænser effektiviteten af foranstaltningerne til bekæmpelse af skatteunddragelse og skatteundgåelse; minder om, at en styrkelse af det administrative samarbejde er den mest effektive måde at bekæmpe grænseoverskridende momssvig på;

25. understreger, at EPPO har kompetence til at efterforske alvorlige lovovertrædelser mod det fælles momssystem, der har forbindelse til to eller flere medlemsstaters område og medfører samlede skader på mindst 10 mio. EUR; er bekymret over de data, der er indberettet i EPPO's årsberetning for 2022, hvoraf det fremgår, at 16,5% af dens aktive undersøgelser (185) var forbundet med momssvig, men at disse udgør 47% af den anslåede skade (6,7 mia. EUR);

26. glæder sig over Kommissionens anden rapport, der blev offentliggjort den 16. september 2022 om gennemførelsen af BFI-direktivet (COM(2022)0466), men beklager, at Kommissionen afstod fra at gribe ind i revisionen af tærsklen på 10 mio. EUR, hvilket har stor indvirkning på EPPO's aktiviteter i sager om momssvig; understreger, at de tilbagevendende og stadig udestående spørgsmål om de forskellige fortolkninger af de metoder, der anvendes til at beregne tærsklen (hvorvidt den skade, der opstår i flere medlemsstater, bør lægges sammen, og hvorvidt de lande, der indgår i beregningen, bør begrænses til dem, der deltager i EPPO) gør situationen uklar; er af den faste overbevisning, at den nuværende tærskel begrænser den afskrækkende effekt, giver gerningsmændene mulighed for at søge den svageste jurisdiktion til at unddrage sig EPPO og har en skadelig indvirkning på efterforskningen, da de nationale

myndigheder ofte ikke har et fuldstændigt billede af omfanget af de kriminelle aktiviteter i den indledende fase af efterforskningen; opfordrer Kommissionen til at genoverveje sin holdning i den næste rapport om gennemførelse af BFI-direktivet og fjerne tærsklen eller sænke den væsentligt, samtidig med at den i mellemtiden giver passende vejledning om beregningsmetoden;

Udgifter

27. bemærker, at antallet af svigagtige og ikkesvigagtige uregelmæssigheder, der blev indberettet som havende indvirkning på gennemførelsesforanstaltningerne til udvikling af landdistrikterne, steg i perioden 2018-2022, hovedsagelig på grund af den øgede afdækningsgrad for foranstaltninger i programmeringsperioden 2014-2022; påpeger imidlertid, at antallet af afdækkede og indberettede tilfælde af svig stadig er lavere end forventet, og at dette kræver øget overvågning af situationen;

28. bemærker, at selv om de svigagtige uregelmæssigheder, der blev indberettet under støtte til landbruget, steg i 2022 i forhold til 2021, var afdækningsgraden for udvikling af landdistrikterne mærkbart højere end for støtte til landbruget; bemærker, at der inden for støtte til landbruget blev rapporteret om det højeste niveau af svig i forbindelse med markedsforanstaltninger, og at flere komplekse sager vedrørende salgsfremstød for landbrugsprodukter blev undersøgt af OLAF;

29. beklager, at risikoanalyser, whistleblowere, informanter og undersøgende journalister har ydet meget begrænsede bidrag til afdækning af tilfælde af svig i perioden 2018-2022, både i forbindelse med udvikling af landdistrikter og direkte betalinger; er også bekymret over varigheden af de administrative procedurer, der blev indledt for at behandle de indberettede tilfælde af svig, og som i gennemsnit og i perioden 2014-2022 krævede næsten fire år fra uregelmæssighedens begyndelse at nå frem til en mistanke om svigagtig aktivitet og næsten tre år mere til at afslutte sagen efter at have indberettet den til Kommissionen; påpeger, at det af hensyn til samhørigheden tog ca. halvandet år at nå frem til en mistanke om, at der var begået en svigagtig uregelmæssighed, og mere end to år at afslutte den svigagtige sag efter at have indberettet den til Kommissionen;

30. bemærker, at det største antal uregelmæssigheder, der blev indberettet i 2022, både svigagtige og ikke-svigagtige, påvirkede Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU med henholdsvis 59% og 67%) og i mindre omfang Den Europæiske Socialfond (ESF for henholdsvis 27% og 20%); påpeger, at de områder, der er mest udsatte, er transport og miljøbeskyttelse på grund af de store beløb, der er berørt af forseelsen, og forskning, teknologisk udvikling og innovation, hvor forekomsten af svigagtige uregelmæssigheder er størst;

31. er bekymret over, at antallet af indberettede uregelmæssigheder, der påvirkede førtiltrædelsesinstrumentet (IPA), toppede i 2022, og er klar over, at sagerne vedrører instrumentet til førtiltrædelsesbistand for perioden 2007-2013 (IPA I) og instrumentet til førtiltrædelsesbistand II for perioden 2014-2020 (IPA II); opfordrer Kommissionen til at bygge videre på de erfaringer, der er gjort i forbindelse med disse instrumenter, med henblik på at sikre, at fremtidige tiltag og initiativer med identiske eller lignende mål er sikret mod svig, som det er tilfældet med Ukraine, som forventes at modtage meget relevante ressourcer fra IPA og Horisont Europa, og hvor korrekt anvendelse af

ressourcer, selv under meget vanskelige forhold, er af afgørende betydning for tiltrædelsesprocessens virkning og effektivitet;

32. understreger, at inden for samhørighedspolitikken var antallet af og de finansielle beløb for de ikkesvigagtige uregelmæssigheder, der var blevet indberettet i løbet af de første ni år af programmeringsperioden 2007-2013, meget højere end dem, der blev indberettet i programmeringsperioden 2014-2020, og at denne tendens vedrører alle midler og de fleste medlemsstater;

33. bemærker, at for så vidt angår samhørighedspolitikken vedrører den hyppigste type svigagtige overtrædelser, der indberettes i IMS, støttedokumenterne (ukorrekte, manglende, falske eller forfalskede), mens den hyppigst indberettede overtrædelse for så vidt angår ikkesvigagtige uregelmæssigheder er overtrædelsen af reglerne for offentlige udbud;

34. bemærker, at 770 inddrivelsesposter blev registreret for uregelmæssigheder i 2022 (sammenlignet med 879 i 2021), hvoraf 37 vedrørte tilfælde af svig (sammenlignet med 54 indberettet som svig i 2021), og beløb sig til 61,28 mio. EUR (hvoraf 5,67 mio. EUR vedrørte svig, sammenlignet med 7,04 mio. EUR i 2021);

35. bemærker, at de afslørede svigagtige uregelmæssigheder i spørgsmål om direkte forvaltning generelt har været stabile i perioden 2018-2022; glæder sig over, at OLAF for så vidt angår direkte forvaltning i perioden 2018-2022 er angivet som kilde til påvisning af 88 % af de inddrivelser, der er knyttet til uregelmæssigheder indberettet som svig, svarende til 92 % af det samlede inddrivelsesbeløb; bemærker, at ca. 97 % af de uregelmæssigheder, der ikke blev indberettet som svig, blev opdaget ved Kommissionens kontrol;

36. bemærker, at den gennemsnitlige inddrivelse mellem 2018 og 2022 fortsat ligger på et positivt niveau med en gennemsnitlig inddrivelsessats på 56 % (som følge af 34 % for "uregelmæssigheder indberettet som svig" og 59 % for "uregelmæssigheder, der ikke er indberettet som svig");

NextGenerationEU (NGEU) og genopretnings- og resiliensfaciliteten

37. er klar over, at gennemførelsen af genopretnings- og resiliensfaciliteten er på sit højeste, og at forordningen om dens anvendelse kræver, at medlemsstaterne indfører effektive og virkningsfulde kontrolsystemer til at beskytte Unionens finansielle interesser og sikre overholdelse af EU-regler og nationale regler; påpeger, at navnlig bekæmpelse af svig, korruption, interessekonflikter (defineret som "alvorlige uregelmæssigheder") og dobbeltfinansiering bør modtage passende ressourcer og opmærksomhed;

38. bemærker, at Kommissionen vurderede disse kontrolsystemer forud for godkendelsen af planerne og efterfølgende i 2022 gennemførte 16 systemrevisioner rettet mod beskyttelse af EU's finansielle interesser[14], som omfattede koordinerings- og gennemførelsesorganer såsom ministerier og agenturer; udtrykker tilfredshed med, at Kommissionen planlægger at revidere alle medlemsstater mindst én gang inden

[14] I Spanien, Slovakiet, Estland, Danmark, Grækenland, Tjekkiet, Italien, Litauen, Malta, Slovenien, Bulgarien, Cypern, Finland, Irland, Letland og Polen.

udgangen af 2023, og glæder sig over udvælgelsen af revisionsmål på grundlag af en risikovurdering;

39. bemærker, at Kommissionens revisionsarbejde har bekræftet variationer i de interne kontrolsystemer på tværs af gennemførelses- og koordineringsorganerne og identificeret god praksis i nogle af de procedurer, der er indført for at kontrollere og forebygge svig, korruption, interessekonflikter og dobbeltfinansiering;

40. gentager, at effektiv forebyggelse, afsløring og efterforskning af ulovlige aktiviteter, der truer gennemførelsen af NGEU, afhænger af en effektiv indsamling og deling af data, herunder hurtig behandling af anmodninger om adgang fra efterforskningsmyndigheder i en medlemsstat samt fra andre lande eller på EU-plan fra OLAF og EPPO, som der skal gives adgang til;

41. glæder sig over Europols og OLAF's fælles analyse, som vurderer risikoen for svig og uregelmæssigheder i forbindelse med NGEU; glæder sig over henstillingerne fra Europol og OLAF og opfordrer Kommissionen, de specialiserede EU-agenturer og -organer samt medlemsstaterne til aktivt at samarbejde og interagere for at sikre beskyttelsen af EU's finansielle interesser i forbindelse med gennemførelsen af NGEU;

42. glæder sig over Ombudsmandens strategiske initiativ, der blev iværksat i februar 2022, med det formål at undersøge gennemsigtigheden af de nationale genopretnings- og resiliensplaner, offentlige informations- og kommunikationsstrategier om genopretnings- og resiliensfaciliteten, og hvordan midlerne overvåges;

Digitalisering og gennemsigtighed for at styrke bekæmpelsen af svig

43. glæder sig over Revisionsrettens analyse 04/2023 med titlen "Digitalisering af forvaltningen af EU-midler", hvori det understreges, at digitalisering rummer potentiale til at gøre revisionen af EU-midler mere effektiv; fremhæver Revisionsrettens bemærkninger om, at der er mange variationer i digitaliseringsgraden af EU's udgifter, som er mest centraliseret, når Kommissionen udøver direkte forvaltning, og mere fragmenteret for de andre forvaltningsmetoder såsom delt forvaltning;

44. er klar over, at Kommissionens og andre gennemførelsesorganers bestræbelser på at digitalisere EU-budgettet skal overvinde mange hindringer for at øge kompatibiliteten mellem de IT-systemer, der anvendes af de mange involverede enheder; påskønner i denne forbindelse sammenhængen i meddelelsen til Kommissionen af 30. juni 2022 med titlen "European Commission digital strategy – Next generation digital Commission", (C(2022)4388);

45. fastholder, at digitalisering har fremmet forebyggelsen og afsløringen af svig og forenklet de administrative procedurer, og at den skal stå i centrum for enhver strategi til bekæmpelse af svig, herunder de nationale strategier til bekæmpelse af svig; opfordrer Kommissionen til at gentage og følge op på sine henstillinger til de medlemsstater, der endnu ikke har vedtaget nationale strategier til bekæmpelse af svig om at gøre det, og til at holde den nationale strategi til bekæmpelse af svig ajour ved at udnytte de muligheder, som nye teknologier giver;

46. bemærker, at Arachne blandt de tilgængelige muligheder var langt det mest anvendte IT-system (i 21 medlemsstater) til støtte for de europæiske struktur- og investeringsfonde (ESI-fondene) og genopretnings- og resiliensfaciliteten; bemærker, at mange medlemsstater anvendte deres egne særlige IT-værktøjer til bekæmpelse af svig, ofte i forbindelse med EU-værktøjer, selv om disse værktøjer sjældent var interoperable;

47. gentager sin støtte til det fælles integrerede IT-system til datamining og risikoscore, der er omhandlet i den omarbejdede finansforordning, og som bør sikre en bedre beskyttelse af Unionens finansielle interesser;

48. bemærker, at digitaliseringen af bekæmpelsen af svig også er et af fokusområderne i revisionen af den handlingsplan, der blev iværksat i 2022, og som ledsager Kommissionens strategi til bekæmpelse af svig (CAFS), der blev vedtaget i 2019, og som skal tilpasses de hurtigt skiftende økonomiske og sociale scenarier og de nye udfordringer; er klar over, at Kommissionen med succes gennemførte 60 af de i alt 63 foranstaltninger, og at nogle af disse er af permanent karakter og er i gang; opfordrer Kommissionen til at forelægge Parlamentet de underliggende standarder og kriterier, som den reviderede handlingsplan vil støtte;

EU's struktur til bekæmpelse af svig og centrale foranstaltninger i 2022

49. glæder sig over de foranstaltninger, som Kommissionen iværksatte i 2022 for at øge beskyttelsen af EU's finansielle interesser;

50. påpeger, at Unionens program for bekæmpelse af svig er blevet oprettet for en syvårig periode fra 2021 til 2027, og at 2022 er dets andet gennemførelsesår under direkte forvaltning og med OLAF som ledende tjenestegren for programgennemførelsen;

51. bemærker, at der i finansieringsafgørelsen fra 2022 blev afsat 15,4 mio. EUR til Hercule-komponenten, 9 mio. EUR til komponenten vedrørende informationssystemet til bekæmpelse af svig (AFIS) og ca. 1 mio. EUR til IMS-komponenten, hvilket resulterede i tildeling af tilskud til de relevante gennemførelsesorganer og til finansiering af specialuddannelse, databaser, støtte til forskning, overvågning og analyser;

52. påpeger, at IMS nu anvendes af 35 lande, der omfatter medlemsstater og andre modtagerlande, med ca. 700 rapporteringsorganisationer, der dækker over 3 000 brugere af IMS og flere områder, herunder genopretnings- og resiliensfaciliteten og andre områder såsom asyl, naboskab og førtiltrædelse, ud over de traditionelle områder landbrug, samhørighed og fiskeri;

53. påskønner den komplementære rolle, som programmet Fiscalis og toldprogrammet og instrumentet for finansiel støtte til toldkontroludstyr spiller, og mener, at de synergistiske virkninger af anvendelsen af denne finansielle støtte medfører håndgribelige forbedringer på beskatningsområdet, deling af risikorelaterede oplysninger og opgradering til avanceret toldkontroludstyr;

54. bemærker, at 22 medlemsstater allerede deltog i EPPO i 2022, og at de samme fem lande som i 2021 ikke deltog; insisterer på, at medlemsstater, der endnu ikke deltager, skal gøre dette hurtigst muligt;

55. glæder sig over EPPO's årsberetning for 2022, der indeholder resultaterne af det første hele kalenderår med operationelle aktiviteter; bemærker, at EPPO behandlede 3 318 anmeldelser af kriminalitet (sammenlignet med 2 832 modtaget i løbet af de syv måneders operationelle aktiviteter i 2021) og indledte 865 efterforskninger i 2022 (576 blev indledt i juni-december 2021); understreger indefrysningen af 359,1 mio. EUR (sammenlignet med 157,3 mio. EUR i 2021) som følge af EPPO's efterforskning, hvilket svarer til mere end syv gange EPPO's budget, og at EPPO ved udgangen af 2022 anslog skader på 14,1 mia. EUR som følge af forseelser, der var genstand for i alt 1 117 aktive efterforskninger;

56. opfordrer Kommissionen til at indgå i en konstruktiv dialog med EPPO med henblik på at styrke kontorets kapacitet til at tackle de konstant stigende udfordringer i forbindelse med bekæmpelse af svig;

57. glæder sig over den øgede afsløringsindsats og resultaterne heraf, som følger opfordringerne fra EPPO og Parlamentet, hvilket fremgår af en række undersøgelser af EU-svig, der er indledt i de 22 deltagende medlemsstater, og som er højere end det historiske gennemsnit før oprettelsen af EPPO; roser i denne forbindelse operation "Admiral", som afslørede momskarruselsvig begået af en organiseret gruppe kriminelle, der opererede i flere medlemsstater, og var ansvarlig for svig til en værdi af ca. 2,2 mia. EUR;

58. roser samarbejdet mellem OLAF og EPPO, som fremhæves i både OLAF's og EPPO's årsberetninger; forstår, at der regelmæssigt udveksles oplysninger mellem de to kontorer, navnlig at EPPO har besvaret 133 anmodninger om hit/no hit fra OLAF for at undgå parallelle undersøgelser af de samme forhold; opfordrer OLAF og EPPO til at koordinere deres rapportering om de foranstaltninger, der er iværksat for at gøre deres samarbejde håndgribeligt, under særlig hensyntagen til antallet af supplerende undersøgelser, som OLAF anmoder om (tidligere artikel 12, litra f), i EPPO-forordningen), og antallet af sager til støtte for EPPO-undersøgelser, som EPPO har anmodet om (tidligere artikel 12, litra e), i EPPO-forordningen);

59. er klar over, at den første årlige gennemgang på højt plan af samarbejdet mellem EPPO og Kommissionen fandt sted i september 2022 og bl.a. behandlede spørgsmål om gensidig rapportering, adgang til databaser og EPPO's institutionelle status;

60. er bekymret over manglen på oplysninger om den administrative inddrivelse af skyldige beløb til EU-budgettet foretaget af Kommissionen efter input fra EPPO, jf. artikel 103, stk. 2, i EPPO-forordningen, der henviser til EPPO's forpligtelse til straks, og uden at det berører fortroligheden, at informere Kommissionen, og som fastsat i artikel 6, stk. 4, litra c), i aftalen mellem EPPO og Kommissonen, der blev undertegnet den 18. juni 2021, med henvisning til beskyttende og korrigerende foranstaltninger; anmoder Kommissionen og EPPO om at underrette Parlamentet om gennemførelsen af dette vigtige redskab;

61. bemærker, at EPPO og Europol har samarbejdet effektivt om forskellige operationelle spørgsmål under ledelse af styringskomitéen EPPO-Europol; forstår, at Europol ydede støtte (informationsudveksling, analytisk støtte, ekspertise) i 28 sager på EPPO's anmodning, og at EPPO er blevet en del af netværksprogrammet til sikker

informationsudveksling (SIENA), som sikrer en sikker kommunikationskanal i det operationelle samarbejde;

62. bemærker, at samarbejdet mellem de relevante aktører i 2022 fandt sted på en tilfredsstillende måde, idet forbindelsesholdene EPPO-Eurojust mødtes to gange i 2022, 15 igangværende sager blev behandlet af Eurojust, og Den Europæiske Investeringsbank (EIB IG/IN) henviste 63 sager til OLAF, EPPO og andre agenturer blandt de multilaterale investeringsbanker og nationale udviklingsagenturer med ansvar for aktiviteter i tilknytning hertil; bemærker, at omkring 100 anklagere og ansatte i EPPO i september 2022 deltog i et online oplysningsmøde om EIB's og EIF's aktiviteter for at øge effektiviteten af samarbejdet mellem EPPO og IG/IN som fastsat i samarbejdsordningen fra 2021;

63. bemærker, at de udelukkelsesprocedurer, som EIB iværksatte efter undersøgelser af IG/IN i 2022, resulterede i, at fire økonomiske aktører blev udelukket fra at deltage i EIB-finansierede projekter eller aktiviteter; opfordrer Kommissionen til at undersøge muligheden for at gøre de udelukkelseskriterier, som EIB og EIF anvender, mere ensartede i forhold til dem, der anvendes i systemet for tidlig opdagelse og udelukkelse (EDES), i betragtning af at de finansielle og administrative rammeaftaler med EIB og EIF kun dækker fem af de syv EDES-udelukkelsessituationer;

64. minder om, at medlemsstaternes ineffektive eller forsinkede samarbejde eller manglende samarbejde med EPPO og OLAF udgør grundlaget for foranstaltninger i henhold til forordningen om konditionalitet; opfordrer derfor EPPO og OLAF til at indberette hver enkelt sag, hvor medlemsstaterne ikke har opfyldt deres forpligtelser til at informere, bistå, træffe passende og forebyggende foranstaltninger og sikre en passende og rettidig opfølgning af rapporter og henstillinger;

65. forstår, at det overordnede niveau for gennemførelse af Kommissionens henstillinger i BFI-rapporten for 2021 i medlemsstaterne anses for at være tilfredsstillende med hensyn til integrationen af særlige IT-værktøjer til bekæmpelse af svig i deres bekæmpelse af svig, styrkelsen af risikoanalysen og generelt udviklingen af IT-systemer på både indtægts- og udgiftssiden;

66. støtter Kommissionens hensigt om at iværksætte en overvågning af status for koordineringstjenesterne for bekæmpelse af svig (AFCOS), der er oprettet i medlemsstaterne; minder om, at definitionen af AFCOS' struktur, rolle, ansvar og mandat bør præciseres bedre for at sikre ensartede og harmoniserede situationer i hele Unionen og dermed lette deres samarbejde og udveksling af oplysninger; anmoder endnu en gang Kommissionen om at ajourføre de AFCOS-retningslinjer, der oprindeligt blev udarbejdet i 2015, og som ikke længere er tilstrækkelige til effektivt at bistå de nationale myndigheder med at udvikle en velstruktureret koordineringstjeneste; anmoder endvidere Kommissionen om at aflægge rapport til dechargemyndigheden om det igangværende arbejde i denne henseende og resultaterne af overvågningen;

67. bemærker, at de nationale strategier til bekæmpelse af svig skal vedtages eller ajourføres af mange medlemsstater, og gentager, at behovet for sådanne revisioner skyldes det nye landskab for bekæmpelse af svig, hvor EPPO nu er fuldt operationel, og muligheden for at tage hensyn til nye betydelige risici i det stadig mere komplekse landskab for så vidt angår svig;

68. gentager sin påskønnelse af Kommissionens opfordring til medlemsstaterne om at vedtage nationale strategier til bekæmpelse af svig, hvilket hidtil har resulteret i en stigning i antallet af vedtagne nationale strategier til bekæmpelse af svig;

69. noterer sig, at kun tre medlemsstater (Finland, Irland og Polen) ved udgangen af 2022 anførte, at de ikke havde vedtaget en strategi til beskyttelse af EU's finansielle interesser og fem (Belgien, Spanien, Luxembourg, Nederlandene og Rumænien) anførte, at de var i gang med at etablere en strategi, mens andre medlemsstater har alternative strategier på nationalt, regionalt eller sektormæssigt niveau eller i nogle tilfælde kombinerer dem;

70. mener, at medlemsstaterne vil drage fordel af en periodisk evaluering af deres rammer for bekæmpelse af svig med EU-vejledning, hvis det er relevant, rettet mod at fastslå deres effektivitet, identificere bedste praksis og revidere deres strategier til bekæmpelse af svig for at imødegå eventuelle nye risici; opfordrer Kommissionen til at tilskynde medlemsstaterne til at gennemføre uafhængige evalueringer eller peerevalueringer af rammerne for bekæmpelse af svig for at øge sammenhæng og høje standarder;

71. fastholder, at forordningen om konditionalitet er et permanent instrument, der går ud over grænserne for en given flerårig finansiel ramme og skal anvendes horisontalt som et krav for at håndhæve principperne for forsvarlig økonomisk forvaltning generelt og for en effektiv og produktiv forvaltning af EU-midler i særdeleshed, og at det er en forudsætning for at få adgang til alle EU-midler;

72. noterer sig Rådets afgørelse af 16. december 2022 om at suspendere udbetalingen af 6,3 mia. EUR i EU-midler til Ungarn; forventer, at Kommissionen og Rådet først ophæver de vedtagne foranstaltninger, når der er indhentet beviser for, at de afhjælpende foranstaltninger, som den ungarske regering har vedtaget, har vist sig at være effektive i praksis, og navnlig at der ikke er konstateret nogen forringelse af allerede vedtagne foranstaltninger; gentager imidlertid sin holdning om, at de 17 foranstaltninger, som Kommissionen og den ungarske regering har forhandlet sig frem til, ikke alene er tilstrækkelige til at imødegå den eksisterende systemiske risiko for EU's finansielle interesser, og beklager, at Kommissionen ikke har anmodet om tilstrækkelige væsentlige ændringer og sikkerhedsforanstaltninger til at genoprette retsvæsenets uafhængighed og reducere korruptionsniveauet;

73. opfordrer Kommissionen til hurtigt og regelmæssigt at underrette Parlamentet og Rådet om enhver relevant udvikling og minder navnlig Kommissionen om dens retlige forpligtelser i henhold til artikel 25, stk. 2, i forordningen om genopretnings- og resiliensfaciliteten og artikel 8 i forordningen om konditionalitet;

74. er bekymret over konklusionerne i den tredje rapport om retsstatssituationen[15] om den kritiske situation i Polen, navnlig med hensyn til de alvorlige mangler i retsvæsenet[16] og mediesektoren; minder om, at Polens manglende overholdelse af Den Europæiske Unions Domstol afgørelser har resulteret i betaling af 360 mio. EUR i bøder siden 2021,

[15] der henviser til Kommissionens meddelelse af 13. juli 2022 med titlen "Rapport om retsstatssituationen 2022" (COM(2022)0500);

[16] For så vidt angår det nationale domstolsråds uafhængighed er der fortsat betænkeligheder med hensyn til anklagemyndighedens funktion, da justitsministeren og rigsadvokaten er én og samme person; De polske domstole har også givet udtryk for bekymring over, at praksissen med at forflytte anklagere kan betragtes som en form for degradering og forskelsbehandling, og at disciplinærsager kunne anvendes til at begrænse retsvæsenets uafhængighed, da højesterets disciplinærafdeling stadig afsagde domme;

og opfordrer kraftigt Kommissionen til at tilbageholde betalinger fra genopretnings- og resiliensfaciliteten, indtil alle betingelser for fuld integrering af retsstatsprincippet er opfyldt;

Den eksterne dimension af beskyttelsen af EU's finansielle interesser

75. mener, at forslaget om indførelse af en horisontal ramme for sanktioner på området for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik supplerer de eksisterende værktøjer og interne og eksterne politiske foranstaltninger til bekæmpelse af korruption, som allerede er godkendt i udvidelsesprocessen eller inden for rammerne af Det Østlige Partnerskab; er af den opfattelse, at et stærkere engagement i internationale fora såsom De Forenede Nationers konvention mod korruption (UNCAC) og Sammenslutningen af Stater mod Korruption (Greco) vil bidrage til at fremme god regeringsførelse og retsstatsprincippet som en af de vigtigste prioriteter i udvidelsesprocessen;

76. bemærker, at både antallet af ikkesvigagtige uregelmæssigheder og de berørte finansielle beløb oplevede ekstraordinære stigninger i perioden 2021-2022; bemærker, at det øgede antal sager skyldtes uregelmæssigheder i forbindelse med IPA II for 2014-2020 vedrørende førtiltrædelsesbistand til udvikling af landdistrikterne (IPARD) i Nordmakedonien og Tyrkiet, og at de involverede finansielle beløb for de fleste af disse uregelmæssigheder var under 10 000 EUR, mens stigningen i de finansielle beløb skyldtes uregelmæssigheder vedrørende IPARD i Albanien; understreger, at ca. 10 % af uregelmæssighederne blev indberettet som svig, og at denne procentdel, som ændrer sig over tid, steg betydeligt i 2020 (17 %) og toppede i 2021 med 20 %; opfordrer Kommissionen til at opretholde et passende overvågningsniveau for disse finansieringsinitiativer og til at aflægge rapport til Parlamentet om eventuelle systemiske problemer, der konstateres i forbindelse med anvendelsen af ressourcerne;

77. mener, at midler under instrumentet for naboskab, udviklingssamarbejde og internationalt samarbejde – et globalt Europa (NDICI – et globalt Europa) til bistand til lande uden for EU og de ressourcer, der er afsat til Europas reaktion på krigen i Ukraine, ikke overvåges og kontrolleres tilstrækkeligt;

78. fremhæver den kendsgerning, at samarbejde med internationale partnere er afgørende for at beskytte EU-midler, der anvendes uden for Europa, og EU-budgettets indtægtsside; glæder sig derfor over de samarbejdsordninger, som EPPO indgik i 2022 med Ukraines anklagemyndighed, Republikken Albaniens anklagemyndighed, Republikken Moldovas anklagemyndighed, Montenegros øverste anklagemyndighed, Georgiens anklagemyndighed og Republikken Nordmakedoniens statslige anklagemyndighed samt aftalememorandummet og samarbejdsaftalen med USA's justitsministerium og ministeriet for national sikkerhed;

79. bekræfter sin stærke overbevisning om, at det kun er ved at styrke EU's struktur for bekæmpelse af svig, at beskyttelsen af EU's finansielle interesser kan forfølges og styrkes effektivt, således at de nationale systemers iboende begrænsninger, som ikke er tilstrækkelige til at imødegå de stadig mere tværnationale angreb på Unionens finansielle interesser, overvindes;

°

° °

80. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.